

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Zakár András pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** az OIT Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen törvénysértés megállapítása iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. évi február hó 4. napján meghozott P.20.894/2008/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. és 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

### Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a 100 %-os mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédi díja a felperest terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### Indokolás:

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította azzal, hogy a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli. A megyei bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2006. augusztus 17-én keresetet nyújtott be az I.rendű alpereshez „az ügyiratok szándékos eltitkolása” miatt az alperesek ellen. A Legfelsőbb Bíróság az eljárásra a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróságot jelölte ki. Ezen eljárás P.20.947/2006. szám alatt folyt.

A megyei bíróság felhívására a felperes pontosított keresetében azon ügyészégi iratok bemutatására kérte az alperesek kötelezését, amelyre utalást tartalmaz az I.rendű alperes P.20.574/2004/14. számú ítéletében 19. oldala. Ezen eljárásban a I.rendű alperes a felperes által a Magyar Állam I.r., Hajdú-Bihar Megyei Bíróság II.r. és a Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészége III.r. alperes elleni kártérítési keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítéletet a II.rendű alperes helybenhagyta, majd a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a felperes felülvizsgálati kérelmét elutasította.

A felperest a jelen per bírósága a 12. számú végzésével tájékoztatta, hogy az alperesek körét pontosítani célszerű, a felperes azonban úgy nyilatkozott, hogy az ügyészség a perben alperesként nem szerepelhet.

Az elsőfokú bíróság a 18. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolás szerint a felperes irat betekintési igénye az irat birtoklójával szemben lenne érvényesíthető, nem pedig az alperesként perbe vont bíróságokkal szemben.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Győri Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, a Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.20.483/2008/12. számú végzésével az első- és másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

Rögzítette a végzés, hogy ugyan az elsőfokú bíróság a Pp.3.§.(3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, de a felperes kérelmét ennek ellenére az eredeti alperesekkel szemben tartotta fenn. Nem mérlegelte azonban megfelelő súllyal a felperes pártfogó ügyvéd kirendelésére irányuló jogosultságát. A felperes halláskárosultsága miatt csak írásban tud kommunikálni, így csak pártfogó ügyvéd tudná a megfelelő kioktatással ellátni arról, hogy igényét kivel szemben és milyen jogalapon érvényesítse.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a jelen perben (P.20.894/2008.) tájékoztatta a felperest, hogy a pártfogó ügyvédi képviseletet a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat engedélyezi (2.számú végzés). A felperes bejelentette, hogy a szükséges kérelmet a Hajdú-Bihar Megyei Igazságügyi Hivatalhoz benyújtotta és a kirendelésről a bíróságot értesíteni fogja. A felperes megfelelő pártfogó ügyvédet nem talált, így 2008. december 23-i beadványában kérte, hogy a bíróság az eljárást pártfogó ügyvéd nélkül folytassa le.

A megyei bíróság az 5. számú végzésével - tudomásul véve a felperes közlését - ismételten tájékoztatta a felperest arról, hogy részére a Hajdú-Bihar Megyei Igazságügyi Hivatal akkor is kirendelhet pártfogó ügyvédet, ha képviseletét a megjelölt jogi segítők nem vállalják. Felhívta a felperest keresetének pontosítására, utalva az alperesi kör esetleges módosításának szükségességére.

A felperes a 6. számú beadványában eredeti keresetét tartotta változatlanul fent.

A megyei bíróság a keresetet a megismételt eljárásban sem találta alaposnak.

Utalt arra, hogy a felperes - többszöri kioktatás ellenére - is fenntartotta azon igényét, hogy az alpereseket kötelezze a bíróság az általa konkrétan megjelölni nem tudott ügyészégi iratok bemutatására. A megyei bíróság álláspontja szerint az irat betekintési igény - ha annak egyéb jogszabályi feltételei fennállnak - csak az irat birtokosával szemben érvényesíthető, e körbe pedig az alperesek nem tartoznak.

A felperes keresetét nem módosította, egyéb jogalapot nem jelölt meg, sőt kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az ügyészség nem alperes az ügyben, mivel nem az ügyészség állítja, hogy eljáró büntető bíróság feljelentésében (13. számú irat).

Kiemelte a megyei bíróság, hogy a 2009. január 29-i felperesi beadvány azt tartalmazza, hogy a kereset minden kétséget kizáróan adatvédelmi jogok megsértéséről szól, e körben

rámutatott arra, hogy a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény a Magyarország területén folytatott adatkezelésre és adatfeldolgozásra terjed ki. A felperes által igényelt iratbemutatás nem vonható e körbe.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben jogi képviselője közreműködésével az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy az ítéletben hivatkozott ügyészégi iratok releváns okirati bizonyítékok voltak az alapperben (I.rendű alperes neve P.20.574/2004/14.), ezért vagy eredetiben vagy másolatban az eljáró bíróságnak azokat a per iratanyagához kellett csatolnia, így a félnek a Pp.119.§-ában meghatározott irat betekintési, másolási joga ezekre is kiterjed. Ezen eljárási jog megsértése álláspontja szerint megvalósult, mégpedig az alperesek sértették meg a felperes e jogát, ami azt eredményezte, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjoga, sérült a jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntésének alapelve is.

Az I-II.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Kiemelték, hogy a felperes a fellebbezésben nem jelölt meg olyan új tényt, vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A felperesi jogi képviselő a fellebbezési eljárásban fellebbezését akként pontosította, hogy az alperesi bírósági eljárásokban sérült az iratanyag teljes körű megismerésének az elve, az alperesi bíróságok nem tették lehetővé számára, hogy a teljes körű iratanyagot megismerje, álláspontja szerint ezt támasztja alá az elsőfokú alperes által hozott ítélet meghivatkozott indokolásrész, miszerint a becsatolt iratokra alapította a tényállást és a döntést, azaz azokat a tárgyalás részévé tette. Ezeket az iratokat a felperes nem ismerhette meg, tehát a felperes nem csak az ügyészégi iratok hiányát sérelmezi, hanem azt, hogy a meghivatkozott, becsatolt iratanyag megismerését nem tették számára lehetővé.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az eljárás adatai alapján (I.rendű alperes P.20.574/2004/14. számú ítélete 4. és 5. oldala) egyértelműen megállapítható, hogy a I.rendű alperes a hivatkozott ítéletében konkrétan, tételesen, ügyszám szerint felsorolta azokat az ügyészégi iratokat, rögzítette azok tartalmát is, melyek tanúsága szerint a felperes a szakértőkkel szemben tett feljelentését az ügyészség elbírálta. Az ítélet 19. oldala csupán utalást tesz („a becsatolt okiratokból megállapítható, hogy a felperes feljelentése tárgyában a III.r. alperes eljár”) a korábban konkrétan megjelölt okiratokra.

Az is megállapítható, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a P.20.947/2006. számú ügyben beszerezte a releváns ügyészégi iratokat ismételtén (7.,8.sz.) és ezeket a 10. sorszámú végzése mellékletével a felperesnek kézbesítette is azzal, miszerint felhívta a felperest, hogy az iratok megküldésével a kereseti kérelme rendezést nyert, így nyilatkozzék, hogy kéri-e az eljárás megszüntetését.

A felperes 11. sorszámú beadványában az eljárás lefolytatását kérte, melyben kiemeli, hogy „a fenti számú levéllel megküldött ügyészeti iratok meg vannak nekem is”. Kifogásolja a beadványban, hogy az ügyészség a beadványait „nem bírálta el”, azonban a beadvány

tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy a felperes ezen kifogását akként érti, hogy az ügyészség nem látta alaposnak a felperes feljelentéseit.

A 13. sorszámú beadványának 3. oldalán hangsúlyozta, hogy az ügyészség nem alperes az ügyben, mivel nem az ügyészség állítja, hogy eljárta a bűnvádi feljelentésében - ők azt állítják írásban, hogy „nekik nincs kompetenciájuk orvosi szakmai kérdésekben”, hanem az alperesi bíróságok állítják, hogy „az ügyészség eljárta a felperes által tett bűnvádi feljelentés tárgyában”, de ennek az eljárásnak a dokumentumait a mai napig nem tudják előadni, bemutatni részére”.

A fentiek alapján az ítélet tábla álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a I.rendű alperes illetőleg a II.rendű alperes birtokában nincs olyan ügyészi irat, amely a felperesre vonatkozna, illetőleg amelyre a I.rendű alperes ítélete utalt és azt a felperes nem ismerhette volna meg, illetve ne birtokolná.

(Csupán zárójelben jegyzi meg az ítélet tábla, hogy az a tétel, miszerint „az ügyészség eljárta a felperes által tett bűnvádi feljelentés tárgyában” nem azt jelenti, hogy az ügyészség a feljelentéseket alaposnak tartotta, hanem azt hogy egyáltalán foglalkozott azokkal és ezen ügyekben határozatokat hozott.)

Az is megállapítható az eljárás adatai alapján, hogy a felperes az ügyészségnél keletkezett iratokat egyrészt az ügyészségek által kézbesítetten, másrészt a I.rendű alperes által kézbesítetten, harmadrészt pedig a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság által is kézbesítetten, többszörösen is megkapta. Ily módon egyik eljárásban sem sérült a felperesnek a Pp.2.§.(1) bekezdésében foglalt, a perek tisztességes lefolytatásához való joga, sem pedig a Pp.119.§-a szerinti iratbetekintéshez való joga.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78.§.(1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. §.(1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli arra való utalással, hogy az alperesek jogi képviselője perköltség megállapítását nem kérte.

Győr, 2010. évi február hó 4. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.  
a tanács elnöke

. Lezsák József sk. . Vass Mária sk.  
előadó bíró

bíró